

Bu sayfa Őu linkten yazdırılmıŐtır: [http://www.risaleonline.com/soru-cevap/islamiyetten-cikan-biri-hristiyan-olamaz-mi]

[Risale-i Nur Mütalaası Sosyal Meseleler](#)

Soru

İslamiyetten Çıkan Biri Hristiyan Olamaz Mı?

Asayı Musa'da geçen, "Ve hiç bir Müslüman, hakikî Yahudi veya Mecusi veya Nasrani olmaz. Belki dinsiz olur, seciyeleri bozulur; vatana, millete muzır bir halete girer." cümlesini açıklar mısınız? Niçin başka bir dine giremez?

Cevap

Burada Bediüzzaman Hazretleri'nin maksadı, hiç bir Müslüman başka dine geçmez demek değil. Dikkat ederseniz "hakiki manada olamaz" diyor. Yoksa aklını kullanmadan, ya da kendi dinini öğrenmeden, ya da para veya sosyal mevki kazanmak gibi sebeblerle geçenler olabiliyor. Fakat bu kimseler de vicdanında kendini gerçek bir Hristiyan olarak hissedemez, gerçek Hristiyan olamaz.

Çünkü İslamiyet'i az çok tanıyan birisinin akıl ve kalbini diğer bir dinin tatmin etmesi mümkün değildir. Dünyada hak olan tek bir din vardır, o da İslam'dır. İslam'da akla ters hiç bir şey olmadığı gibi, bütün inanç ve ibadetleri akli, kalbi, ruhu doyurur. İslamiyet ile tatmin olmayan birini, hak olmayan bir dinin gerçekten ikna etmesi hiç mümkün değildir.

Bu durumu Bediüzzaman Hazretleri Gençlik Rehberi'nde şöyle izah eder:"Bir müslüman; hem peygamberleri, hem Rabbini, hem bütün kemalâtı (olgunlukları, güzel ahlakları) Muhammed-i Arabî Aleyhissalâtü Vesselâm vasıtasıyla biliyor. Onun terbiyesini bırakan ve zincirinden çıkan daha hiçbir peygamberi tanımaz ve Allah'ı da tanımaz. Ve ruhunda kemalâtı muhafaza edecek hiçbir esasatı (temelleri) bilemez.

Çünkü peygamberlerin en âhiri (sonu) ve en büyükleri ve dini ve daveti umum nev'-i beşere (bütün insanlığa) baktığı için ve mu'cizatça ve dince (mucizeleri ve dini) umuma faik

(hepsinden üstün) ve bütün nev'-i beşere bütün hakaikte (hakikatlerde) üstadlık (hocalık) edip, ondört asırda parlak bir surette isbat eden ve nev'-i beşerin medar-ı iftiharı (övünç kaynağı) bir zâtın terbiye-i esasiyelerini ve usûl-ü dinini (dininin terbiye ve asıllarını) terkeden, elbette hiçbir cihette bir nur, bir kemal (olgunluk) bulamaz. Sukut-u mutlaka (tamamen alçalmaya) mahkûmdur."

Hz. Üstad Hutbe-i Şamiye kitabında, bir müslümanın başka dine aklını kullanarak girmesinin tarih boyunca da olmadığını söyler. Şöyle anlatır:

"Asr-ı Saadet'ten şimdiye kadar hiçbir tarih bize göstermiyor ki; bir Müslümanın muhakeme-i akliye (aklen tartarak) ile ve delil-i yakînî (kesin delil) ile ve İslâmiyete tercih etmekle eski ve yeni ayrı bir dine girdiğini tarih göstermiyor.

Avamın (halktan birinin) delilsiz, taklidî bir surette başka dine girmesinin bu mes'elede ehemmiyeti yok. Dinsiz olmak da başka mes'eledir.

Halbuki, bütün dinlerin etba'ları (mensubları) ise -hattâ en ziyade dinine taassub gösteren İngilizlerin ve eski Rusların- muhakeme-i akliye ile İslâmiyete dâhil olduklarını ve günden güne, bazı zaman takım takım kat'î bürhan (kesin delil) ile İslâmiyete girdiklerini tarihler bize bildiriyorlar

Eğer biz ahlâk-ı İslâmiyenin ve hakaik-i imaniyenin kemalâtını (olgunluklarını) ef'alimizle izhar etsek (yaşayarak göstersek), sair dinlerin tâbileri elbette cemaatlerle İslâmiyete girecekler; belki Küre-i Arz'ın (dünyanın) bazı kıt'aları ve devletleri de İslâmiyet'e dehalet edecekler (katılacaklar)."